

Nemški kancelar Hitler govori pred državnim zborom. Za njim na steni hitlerjevski kljaskasti križ.

veščim vodstvom se je v njegovi dobi zgradila v okraju cela vrsta važnih prometnih zvez. Slovenske gorice so bile za časa, ko so še nemškutarji gospodarili v okrajnih zastopih, silno zanemarjene glede cest. Ko so naši slovenski rodoljubi: Mesarec, Krajnc, Bela, Šuman, Roškar in drugi vrgli nemčurje iz okrajnega zastopa, se je začelo blagodejno delo po celem okraju. Gradile so se ceste na vse strani. Osobito važna zveza je bila, ki jo je dosegel Iv. Roškar z rajnim prijateljem Kranjcem: cesto Sv. Lenart — Sv. Jurij — Sv. Jakob — Marija Snežna. Z malimi sredstvi, brez številnih komisij, brez nepotrebnih formalnosti so ti podjetni možje zagrabil za delo in ga tudi mojstrsko izvršili. Če Roškar drugega ne bi dal Slovencem, kakor dobre ceste, bi že to bile zasluge, ki so trajne vrednosti.

Roškar je sodeloval tudi pri Okrajni hranilnici kot načelnik in je dvignil ta domač zavod na višek. Žal, da se je v zadnjem času moral umakniti drugim. Sodeloval je Roškar tudi pri Posojilnici. Pri Sv. Juriju je ustanovil bralno društvo »Edinost«, kmetijsko podružnico in celo vrsto drugih kulturnih in gospodarskih ustanov. Roškarja lahko prištevamo med prvobornike za osamosvojitve štajerskih Slovencev za časa Avstrije. Geslo »Proč od Gradca« je izvajal Roškar z vso energijo. Bil je poleg dr. Korošca, Robiča in dr. Verstovška glavni pobornik za slov. kmetijsko šolo pri Sv. Juriju ob južni želez. Roškar tudi ni prejel miroval, da nismo Slovenci dobili svojih zastopnikov v štajerski kmet. družbi. Veliko je bilo delo Roškarjevo za napredek našega kmeta. Skrbel je za bilke-plemenjake, za sadjarstvo in osobito za vinograde. Sam je bil prvovrsten gospodar. Njegov vinograd na Slateniku je bil vzor dobro urejenega vinograda. Roškarjev

osebni prijatelj dr. Korošec je bil mnogokrat na »počitnicah« na prijaznem Slateniku.

Bil je tudi politik! Tu je rezal naš Roškar takorekoč prve brazde osamosvojitve naše stvari. Pri volitvah leta 1907 je bil prvokrat izvoljen v štajerski deželni zbor v okraju Maribor-Ljutomer-Sv. Lenart. V državni zbor pa je bil izvoljen v okraju Maribor-Ljutomer. Roškar je bil dober ljudski govornik. Kot poslanec je prepotoval vse dele okraja in je šel ljudem na roko posebno ob času raznih nesreč in vremenskih uim. V deželnem zboru v Gradcu je za časa slovenske obstrukcije bil žilavo vztrajen v težki borbi za osamosvojitve Slovencev. V dunajskem drž. zboru je bil Roškar skoro celih 10 let zvest branilec pravic slovensk. kmeta. V davčnih, vojaških in drugih važnih zadevah

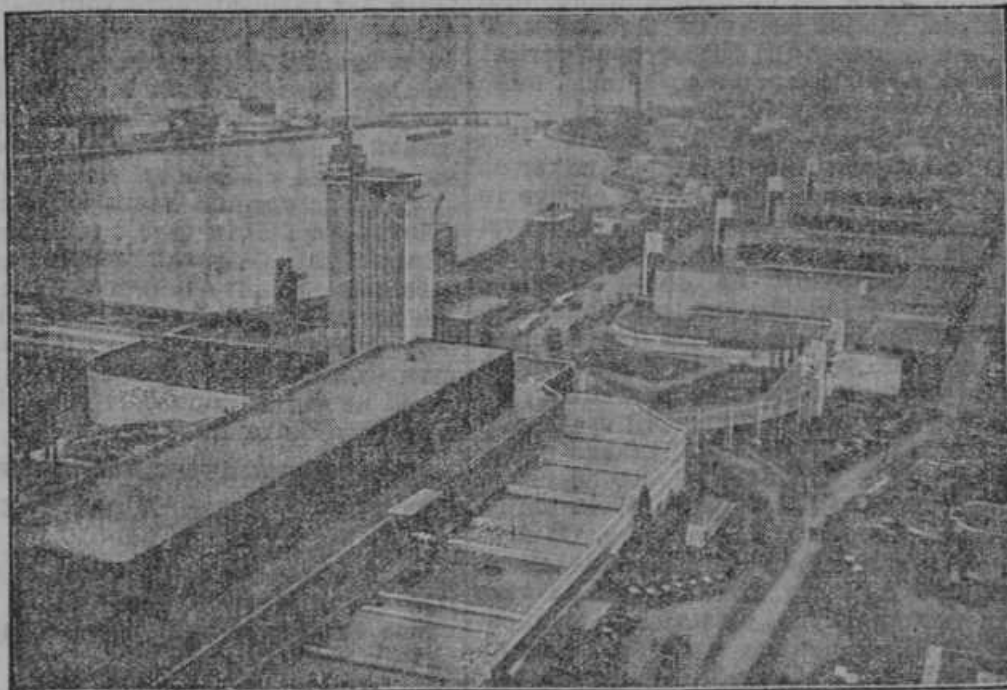
je bil najboljši svetovalec našem ljudem. Roškar je bil sicer miroljuben, ali proti hudobnemu nasprotniku je bil tako energičen, da je še tako drznemu nasprotniku odvzel korajžo.

Ko so se slovenski poslanci razdelili v Krek-Koroščevo skupino in v Šušteršičevo, se je Roškar brez oklevanja priključil dr. Korošču in mu je ostal zvest soborec do zadnjega. Roškar je bil nomažno zvest pristaš svetovnega kršč. nazora. Tu ni poznal kompromisa. Bil je tudi iskren slovenski rodoljub. Njegovo rodoljubje pa ni bilo samo pri kozarcu rujnega vinca, ampak je bil Slovenec tam, kjer je bilo treba braniti slovenske pravice dejanski. Radi njegovega rodoljubja in delovanja je bil ob začetku svetovne vojne preganjan kot »srbofil« in so ga odgnali v graške zapore, kjer je obenem z drugimi slovenskimi rodoljubi moral več tednov biti po nedolžnem zaprt.

Po preobratu je bil poklican kot poljedelski minister v Protič-Korošček kabinet, kjer je skušal uveljaviti svojo politiko v korist celokupnemu kmetijstvu. Žalibog, da je s padcem vlade padel tudi ves lep načrt ministra Roškarja za rešitev kmetijskega vprašanja.

Ko je radi zrahljanega zdravja stopil Roškar v letih 1922-23 iz javnega življenja, se je posvetil podrobnemu gospodarskemu delu v okraju. Deloval je v okrajnem zastopu, okrajnem in krajevnem šolskem svetu, domačih denarnih zavodih in v občini. Zelo ga je bolelo, ko so ga nadomestili v korporacijah, kjer je storil toliko za napredek domačega okraja, drugi . . .

Z našim Roškarjem je legel v grob mož, kakoršnih je malo rodila slovenska mati. Mož izredno talentiran, mož dela, mož prepojen iskrenega slovenskega rodoljubja, mož zvesto vdan materi katoliški Cerkvi, mož kremenitega značaja, ki se ni dal upogniti ne na levo in ne na desno. Hodil je vedno ravna pota. Bil je v vsakem oziru mož poštenjak, kakoršnih rabimo. Omeniti še moram, da je bil Roškar ustanovitelj Slovenske kmetijske zveze, njen prvi

Razstava v Čikagi, katero obišče dnevno 50.000 ljudi.